

PROFESOR Dr. DUŠAN MACHIEDO

(1906—1970.)

SANITETSKI PUKOVNIK U MIRU

Dana 14. rujna 1970. godine u zagrebačkoj Vojnoj bolnici umro je profesor doktor Dušan Machiedo.

Rođen je 1906. g. u Hvaru od oca liječnika. Gimnaziju je završio u Šibeniku, a Medicinski fakultet u Beču 1930. U Zagrebu specijalizira opću kirurgiju u bolnici Milosrdnih sestara i nakon završene specijalizacije tamo i ostaje do 1943. Za vrijeme rata mobiliziran je i radi kao kirurg, a po oslobođenju Zagreba stupio je u NOV kao kirurg IV kirurškog odjeljenja Vojne bolnice u Zagrebu. Od 1947. g. pa sve do mirovine 1968. g. bio je na dužnostima zamjenika načelnika kirurškog odjela; godine 1960. postao je načelnik kirurškog odjela Vojne bolnice u Zagrebu.

Dr. Machiedo bio je učenik poznatih kirurga profesora dr. Florschütza, primarijusa dr. Taszka, a 1934. g. i 1938. g. usavršavao se u Rimu gdje se je naročito posvetio studiju kirurškog liječenja plućne tuberkuloze. Kao đak solidne škole odlično je vladao operativnom tehnikom, naročito u abdominalnoj, a i torakalnoj kirurgiji. Posebno je bio aktivan na području plućne kirurgije pa je već od završetka specijalizacije intenzivno radio na organizaciji i usavršavanju te vrste kirurškog rada. Godine 1951. i kasnije u više navrata bio je na višemjesečnim usavršavanjima, naročito iz torakalne kirurgije, na poznatim klinikama prof. Crawforda, Monoda, Valdonija, Derre itd.

Na polju torakalne kirurgije možemo ga smatrati jednim od pionira te subspecijalnosti u našoj zemlji. Za njegov stručni rad od posebnog je značenja da je prošao sve faze razvoja kirurškog liječenja plućne tuberkuloze, a osim toga je intenzivno radio na kirurgiji i drugih obojenja pluća i torakalnih organa, pa je na tom području stekao izvanredne rezultate.

Iz mnogobrojnih radova očigledno je da su stručne ambicije dr. Machiedo usmjerene u kliničkom i operativnom tehničkom radu da na što efikasniji način pomogne bolesnom čovjeku. Za naučnu i pedagošku aktivnost postigao je i priznanje ne samo u užem krugu liječnika suvremenika, već je 1966. izabran i za izvanrednog profesora Vojne medicinske akademije iz predmeta »Opća kirurgija«. Mnogi referati na stručnim sastancima i kongresima upravo kao i objavljeni radovi ukazuju na visoku kvalitetu ozbiljnog i solidnog kirurga i profiliranu ličnost. Njegovi radovi su odraz stručne preokupacije, pogotovo onih posljednjih godina s područja portalne hipertenzije, a vojna problematika očito je utjecala i probudila interes za teme primarne obrade rane i

terapije šoka. Dr. Machiedo, čovjek široke i opće kulture i naobrazbe inače blag po naravi i velike dobrote, imao je čvrstu volju i upornost u usavršavanju i radu, kao i nesebičnu želju da stečeno znanje i iskustvo prenese na mlađe suradnike.

Kao član Kirurške sekcije ZLH dr. Machiedo bio je vrlo aktivan pa je kao tajnik uspješno obavljao tu funkciju 6 godina, a kasnije je uvijek aktivno savjetom i prisustvom sudjelovao u radu Sekcije.

Za vrijeme svog dugogodišnjeg požrtvornog kirurškog rada napose je surađivao u Bolnici za turbekulozu pluća na Brestovcu kraj Zagreba i sa drugim sličnim lječilištima.

Dušan Machiedo bio je dobar kolega i vjeran prijatelj, čovjek izuzetnog poštenja, uvijek pripreman da svakom pomogne u nevolji. Pa i u rijetkim časovima odmora svog toliko radinog života u svom lijepom voljenom Hvaru našao je vremena za svakog koji je tražio njegovu pomoć.

Njegova obitelj gubi u njemu pažljivog supruga i brižnog oca, a njegovi bolesnici dobrog i savjesnog liječnika.

Dugogodišnji požrtvorni rad dr. Dušana Machieda ostavio je duboke tragove u hrvatskoj kirurgiji; za njim ostaje praznina koju je teško popuniti.

PRIM. DR. Ž. SEIWERTH

LIJEČNIČKI VIJESNIK, Zagreb br. 10. 1971. g.